

OPCIÓ SEGONA

TEXT I

1 “La crítica no està oposada al procediment dogmàtic de la raó en el seu coneixement pur en tant que
2 ciència (car aquesta ha de ser sempre dogmàtica, ço és, estrictament demostrativa des de segurs
3 principis *a priori*), sinó al dogmatisme, és a dir, la pretensió d’anar endavant solament amb un
4 coneixement pur des de conceptes (el coneixement filosòfic), segons principis com els que la raó té en
5 ús fa molt de temps, sense informacions de la forma ni del dret amb què hi ha arribat. Dogmatisme és,
6 doncs, el procediment dogmàtic de la raó pura, *sense crítica prèvia de la seua pròpia capacitat*.
7 Aquesta oposició, per consegüent, no ha de parlar a favor de la superficialitat xerraire, sota el
8 presumptuós nom de popularitat, ni encara menys a favor de l’escepticisme, que procedeix
9 sumàriament amb la metafísica sencera; la crítica és més aviat la necessària organització prèvia per a la
10 promoció d’una sòlida metafísica com a ciència, que per necessitat ha de ser realitzada dogmàticament
11 i, segons l’exigència més estricta, sistemàticament; per tant, d’acord amb l’escola (no popularment).”

I. KANT, *Crítica de la raó pura*, “Pròleg de la segona edició”, B XXXV-B XXXVI (trad. de J. B. Llinares)

QÜESTIONS:

- 1.- Sintetitza les idees del text mostrand en el teu resum l’estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l’autor.
- 2.- Definix el terme “**crítica**”, partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l’autor.
- 3.- Redacció: **La distinció entre fenomen i noümen.**
- 4.- Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l’autor del text que jutges important en algun d’aquests sentits: per la seua relació amb el d’altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són contemporanis de l’autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 “En totes les èpoques s’ha volgut «millorar» els éssers humans: això, sobretot, s’ha anomenat moral.
2 Però sota la mateixa paraula s’amaguen les tendències més extremadament diferents. Tant la *doma* de
3 la bèstia ser humà, com la *criança* d’un determinat gènere de ser humà, s’han anomenat «millorament»:
4 en primer lloc aquests *termini* [termes] zoològics expressen realitats, – realitats, certament, de les quals
5 el «millorador» típic, el sacerdot, no en sap res – no en *vol* saber res... Nomenar la doma d’un animal el
6 seu «millorament» és als nostres oïts més o menys una broma. Qui sap el que ocorre en les cases de
7 feres dubta que en aquests llocs es «millore» la bèstia. Se la debilita, se la fa menys danyosa, se la
8 transforma, amb l’afecte depressiu de la por, amb dolor, amb ferides, amb fam, en una bèstia
9 *malaltissa*. – El mateix passa amb el ser humà domat que el sacerdot ha «millorat».”

F. NIETZSCHE, *Crepuscle dels ídols*, “Els «milloradors» de la humanitat” (trad. de J. B. Llinares i R. Gomar)

QÜESTIONS:

- 1.- Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l’estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l’autor.
- 2.- Definix el terme “**doma**”, partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l’autor.
- 3.- Redacció: **Crítica del món metafísic: la veritat com a metàfora.**
- 4.- Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l’autor del text que jutges important en algun d’aquests sentits: per la seua relació amb el d’altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són contemporanis de l’autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓN SEGUNDA

TEXTO I

1 “La crítica no se opone al *procedimiento dogmático* de la razón en el conocimiento puro de ésta en
2 cuanto ciencia (pues la ciencia debe ser siempre dogmática, es decir, debe demostrar con rigor a
3 partir de principios *a priori* seguros), sino al *dogmatismo*, es decir, a la pretensión de avanzar con
4 puros conocimientos conceptuales (los filosóficos) conformes a unos principios –tal como la razón
5 los viene empleando desde hace mucho tiempo–, sin haber examinado el modo ni el derecho con
6 que llega a ellos. El dogmatismo es, pues, el procedimiento dogmático de la razón pura *sin previa*
7 *crítica de su propia capacidad*. Esta contraposición no quiere, pues, hablar en favor de la frivolidad
8 charlatana bajo el nombre pretencioso de popularidad o incluso en favor del escepticismo, que
9 despacha la metafísica en cuatro palabras. Al contrario, la crítica es la necesaria preparación previa
10 para promover una metafísica rigurosa que, como ciencia, tiene que desarrollarse necesariamente
11 de forma dogmática y, de acuerdo con el más estricto requisito, sistemática, es decir, conforme a la
12 escuela (no popular).”

I. KANT, *Crítica de la razón pura*, “Prólogo de la segunda edición”, B XXXV- BXXXVI (trad. de P. Ribas)

CUESTIONES:

- 1.- Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2.- Define el término “**crítica**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con el conocimiento que tengas de la filosofía del autor.
- 3.- Redacción: **La distinción entre fenómeno y noúmeno.**
- 4.- Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con el de otros filósofos, con hechos históricos relevantes (especialmente si son contemporáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

TEXTO II

1 “En todas las épocas se ha querido «mejorar» a los seres humanos: a esto sobre todo se lo ha llamado
2 moral. Pero bajo la misma palabra están escondidas las tendencias más extremadamente diferentes.
3 Tanto a la *doma* de la bestia ser humano, como a la *cría* de un determinado género de ser humano, se
4 las ha llamado «mejoramiento»: ante todo estos *termini* [términos] zoológicos expresan realidades, –
5 realidades, desde luego, de las que el «mejorador» típico, el sacerdote, no sabe nada – no *quiere*
6 saber nada... Llamar a la doma de un animal su «mejoramiento» es a nuestros oídos casi una broma.
7 Quien sabe lo que sucede en las casas de fieras duda de que en esos sitios se «mejore» a la bestia. Se
8 la debilita, se la hace menos dañina, se la convierte, con el afecto depresivo del miedo, con dolor,
9 con heridas, con hambre, en una bestia *enfermiza*. – No sucede una cosa distinta con el ser humano
10 domado que el sacerdote ha «mejorado».”

F. NIETZSCHE, *Crepúsculo de los ídolos*, “Los «mejoradores» de la humanidad” (trad. de J. B. Llinares)

CUESTIONES:

- 1.- Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2.- Define el término “**doma**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con el conocimiento que tengas de la filosofía del autor.
- 3.- Redacción: **Crítica del mundo metafísico: la verdad como metáfora.**
- 4.- Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con el de otros filósofos, con hechos históricos relevantes (especialmente si son contemporáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.